

Eindversl. der Comm. van Rapp. over het ontwerp van wet tot vaststelling van hoofdstuk VIII der Staatsbegroting voor 1902.

sioenen aan weduwen en weezen van ambtenaren en dergelijke vrij te laten. Het behoeft nauwelijks opgemerkt te worden dat voor de betaling der belasting van deze lijfrenten en pensioenen veelal niet het noodige geld in den boedel zou aanwezig zijn.

Ontduiking van het successierecht wegens uitkeeringen van levensverzekeringen bij overlijden van den nemer is vrij gemakkelijk en moeielijk door praktische wetsbepalingen te ondervangen.

Deze overwegingen, gevoegd bij de argumenten in het Voorloopig Verslag tegen het aangeprezen denkbeeld aangevoerd, weêrhouden den ondergeteekende van het voorstellen eener wetswijziging in dien geest.

§ 6. *Bescheiden betreffende de geldmiddelen.* Staking van de uitgaaf van dit werk acht de ondergeteekende niet raadzaam. Uitvoerige opgaven als daarin worden opgenomen, hebben voor fiscale doeleinden haar nut.

Dat de inrichting van de „bescheiden” voor verbetering vatbaar is, wordt intusschen geenszins ontkend. Het maakt een punt van overweging uit enkele opgaven, die veilig gemist kunnen worden, door nieuwe opgaven van grooter waarde te vervangen en de geheele inrichting aan een herziening te onderwerpen.

De ondergeteekende is voornemens dienaangaande en in het algemeen aangaande de vraag wien de bewerking der statistiek behoort te worden of te blijven opgedragen om haar het meest aan haar doel te doen beantwoorden, in nader overleg te treden met de Centrale Commissie voor de Statistiek.

De Minister van Financiën,

HARTE VAN TECKLENBURG.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mededeeling van dit Antwoord aan de Vergadering haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld 25 Januari 1902.

GLEICHMAN.

VAN WELDEREN RENGERS.

SASSEN.

RUTGERS VAN ROZENBURG.

RAHUSEN.

AANWIJZING VAN MISSTELLINGEN in het Voorloopig Verslag der Commissie van Rapporteurs over het ontwerp van wet tot vaststelling van het VIIde hoofdstuk B der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1902. (2)

Op bladz. 1, 2de lid van § 1, regel 2, staat: „meer”; lees: „weer”.

In den 7den regel van hetzelfde lid, staat: „1879”; lees: „1897”.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot vaststelling van hoofdstuk VIII der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1902. (2)

Nadat het Voorloopig Verslag der Commissie aan de Regeering was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD.

Naar aanleiding van het gestelde in het Voorloopig Verslag, heeft de ondergeteekende de eer het volgende mede te deelen:

Algemeene beschouwingen.

§ 1. *Optreden van den Minister.* Met de grootste waardeering is door den ondergeteekende kennis genomen van de mededeeling, dat vele leden zijn optreden met genoegzamen had den gezien, en dat zij ook na zijne critiek op de legerwetten, met het oog op de daarin aangebrachte wijzigingen, zijn optreden geoorloofd en verklaarbaar achtten.

Erkentelijk voor hetgeen verder hier ter plaatse ten aanzien van zijn persoon is gezegd, herhaalt hij gaarne de in de andere Kamer gegeven verzekering, dat hij met ernst zal streven naar eene loyale uitvoering der legerwetten, terwijl hij vertrouwt daarbij in 's lands belang op den onmisbaren steun der Staten-Generaal te mogen rekenen.

§ 2. *Nieuwe legerwetten.* Ten aanzien van de nieuwe legerwetten staat de ondergeteekende aan de zijde der leden, die in hare totstandkoming eene verbetering zien van blijvende waarde, en deelt hij ook in het gevoel van hen die het niet in 's lands belang achtten, tegen de met zooveel strijd tot stand gekomen regeling te reageeren. Immers door de grootere sterkte van het jaarlijksch contingent zoowel als door den langeren duur van den diensttijd zal de zoo hoog noodige uitbreiding der legersterkte, waarnaar reeds zoo vele jaren te vergeefs werd gestreefd, gaandeweg worden verkregen; terwijl voorts door de instelling van eene landweer, enkel bestaande uit in het leger geoefenden, eene legerreserve zal ontstaan, die naar zijne overtuiging degelijker waarborgen van bruikbaarheid schenkt dan de tegenwoordige schutterij.

Al zou hij overigens voor de onbereden wapens aan een langeren eerste-oefeningstijd de voorkeur hebben gegeven, toch meent hij te mogen vertrouwen, dat de duur van de eerste-oefening, zooals die thans in de wet is vastgelegd, niet noodzakelijkerwijze tot onbevredigende resultaten moet leiden, nu bij de behandeling in de Tweede Kamer der Staten-Generaal in het wetsontwerp tot wijziging der militiewet belangrijke verbeteringen zijn aangebracht.

Zoo is door de nieuwe regeling der inlijving van de vervangers voor geneeskundig afgekeurden het voordeel verkregen, dat de opleiding der jongste lichting van een factor van zeer storenden invloed is ontdaan. Verder zal door het onder de wapenen houden van een blijvend gedeelte tot voldoende sterkte worden gezorgd, dat de geregelde gang der eerste opleiding zoo min mogelijk door andere dienstverrichtingen wordt onderbroken. Zoowel hierdoor, als door het volgen van een rationeel opleidingsstelsel zullen, naar hij vertrouwt, de nadeelen worden ontgaan, welke anders aan den thans voor de onbereden wapens vastgestelden eerste-oefeningstijd zouden verbonden zijn.

Wat den landstorm betreft, denkt ondergeteekende eerst zijne krachten te wijden aan de uitvoering van de gewijzigde militiewet en daarna van de landweerwet, waaraan nog veel arbeid zal moeten worden besteed.

Is echter de uitvoering van genoemde wetten voldoende verzekerd, dan zal hij een ontwerp tot regeling van den landstorm doen in gereedheid brengen, waarbij zal zijn te overwegen, in hoeverre uitvoering is te geven aan het denkbeeld, om aan alle weerbare mannen de verplichting op te leggen tot medewerking aan de verdediging des lands.

§ 3. *Uitstel van de verhooging van het contingent.* Blijkens het gestelde in de eerste zinsnede verkeerden de daar bedoelde leden in de meening, als zou de omstandigheid dat de Militiewet 1901 niet op 1 October van dat jaar in werking trad, een gevolg zijn van onvoldoende voorbereiding ter zake.

Ten deze zij verwezen naar de in de tweede zinsnede van § 3 aangehaalde Nota van Toelichting (Stuk n°. 19), waarin de redenen zijn ontvouwd betreffende de wenschelijkheid, zoo